YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto) 27 päivänä helmikuuta 2003 *

Asiassa C-82/02,

jonka Hof van Cassatie (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa

Agence maritime Lalemant NV

vastaan

Malzfabrik Tivoli GmbH,

Malteurop GIE,

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

ja

Malzfabrik Tivoli GmbH

vastaan

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

ennakkoratkaisun maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä marraskuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2730/79 (EYVL L 317, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23.12.1985 annetulla komission asetuksella N:o 3826/85 (EYVL L 371, s. 1), 9 artiklan 1 kohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ilmoitettuaan ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

kehotettuaan EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Hof van Cassatie on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 28.2.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.3.2002, EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä marraskuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2730/79 (EYVL L 317, s. 1), sellaisena kuin se muutettuna 23.12.1985 annetulla komission asetuksella N:o 3826/85 (EYVL L 371, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2730/79), 9 artiklan 1 kohdan tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty muun muassa Agence maritime Lalemant NV -nimisen yhtiön (jäljempänä Lalemant) ja Belgisch Interventie- en Restitutiebureaun (Belgian interventio- ja vientitukivirasto; jäljempänä BIRB) välisessä asiassa, joka koskee vientitukien myöntämistä syyskuussa ja lokakuussa 1986 viedyille mallaslasteille.

Sovellettavat oikeussäännöt

Vientituet

3 Yhteisen maatalouspolitiikan eri aloilla sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä säädetään, että siltä osin kuin se on tarpeellista tuotteen viennin mahdollistamiseksi, vientituella voidaan kattaa tuotteen maailmanmarkkinahinnan ja siitä yhteisössä maksettavan hinnan välinen erotus.

4 Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan mahdollisuudesta myöntää tällainen vientituki vilja-alalla säädettiin vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75 (EYVL L 281, s. 1) 16 artiklassa.

5 Tähän samaan aikaan vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöksistä säädettiin asetuksella N:o 2730/79.

6 Tämän viimeksi mainitun asetuksen 3 ja 4 artiklan mukaisesti viejän, joka haluaa saada vientitukea, on toimitettava vienti-ilmoitus. Sitä päivää, jolloin tulliviranomaiset hyväksyvät tämän ilmoituksen, pidetään "vientipäivänä", jonka avulla vientituen määrä voidaan määritellä. Tämän asetuksen soveltamisesta varten myös vienti-ilmoituksen hyväksymistä pidetään vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisenä ja siitä aiheutuu, että tavarat asetetaan tullivalvontaan siihen asti, kun ne poistuvat yhteisöstä tai tapauksesta riippuen siihen asti, kun ne ovat saapuneet määräpaikkaansa.

Velvollisuus viedä tavarat yhteisön maantieteelliseltä alueelta

7 Asetuksen N:o 2730/79 neljännessä ja viidennessä perustelukappaleessa säädetään seuraavaa:

"ottaen huomioon, että neuvoston säätämissä yleisissä säännöissä säädetään, että vientituki maksetaan, kun on esitetty todistus siitä, että tavarat on viety yhteisön ulkopuolelle; yhteisön ulkopuolelle viemisen käsitteen yhdenmukaisen tulkinnan vuoksi on otettava huomioon tavaran vieminen yhteisön maantieteelliseltä alueelta;

ottaen huomioon Livignon kunnan (Italia) erityisen tilanteen, tavarat, joiden määräpaikka on tässä kunnassa, on katsottava viedyiksi yhteisön maantieteelliseltä alueelta."

8 Asetuksen N:o 2730/79 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Rajoittamatta 10, 20 ja 26 artiklan säännöksiä, tuen maksaminen edellyttää todisteen esittämistä siitä, että tuotteet, joiden vientiä koskevat tullimuodollisuudet on täytetty, ovat viimeistään 60 päivän kuluessa näiden muodollisuuksien täyttämisestä:

— saapuneet sellaisinaan 5 artiklassa tarkoitettuun määränpäähän,

tai

— muussa tapauksessa viety sellaisinaan yhteisön maantieteelliseltä alueelta.

— —

2. Tämän asetuksen soveltamista varten:

— yhteisön maantieteelliseltä alueelta vietyinä pidetään tuotteita, jotka on viety alueille, jotka kuuluvat kolmannen valtion tullialueeseen, vaikka ne kuuluvatkin jonkin jäsenvaltion maantieteelliseen alueeseen; sen sijaan tavaroita, jotka on lähetetty alueille, jotka kuuluvat yhteisön tullialueeseen vaikka ne

kuuluvatkin kolmannen valtion maantieteelliseen alueeseen, ei katsota yhteisön maantieteelliseltä alueelta viedyiksi,

— Livignon kunnan alueen ei katsota kuuluvan yhteisön maantieteelliseen alueeseen,

— Kanariansaarten, Ceutan ja Melillan alueiden ei katsota kuuluvan yhteisön maantieteelliseen alueeseen,

— 19 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen poraus- tai tuotantolautoille muonituksena toimitettavien tuotteiden katsotaan aina olevan yhteisön tullialueelta vietyjä tuotteita."

9 Asetuksen N:o 2730/79 10 artiklassa määritellään tiettyjä olosuhteita, joissa viejän on todistettava paitsi se, että tuote on poistunut yhteisön maantieteelliseltä alueelta, myös se, että tuote on viety kolmanteen valtioon. Tämän asetuksen 20 artiklassa, jota sovelletaan vientitukiin, joiden määrä vaihtelee määräpaikan mukaan, edellytetään todiste siitä, että kulutukseen luovuttamista koskevat tullimuodollisuudet on täytetty. Saman asetuksen 26 artiklassa, joka on alusten ja lentokoneiden polttoaine- ja tavaratäydennyksiin tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettava erityissäännös, säädetään jäsenvaltioille mahdollisuus maksaa viejälle etukäteen vientituen nettomäärä, kun tietyt erityisedellytykset täyttyvät, muun muassa se, että tuotteet on sijoitettu tullin valvomiin täydennysvarastoihin.

Vientitukien maksaminen ennakkoon

10 Asetuksen N:o 2730/79 2 artiklassa säädetään, että sitä sovelletaan tämän kuitenkaan rajoittamatta vientitukien ennakkoon maksamisen järjestelmästä annettujen yhteisön säädösten soveltamista.

11 Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan tällä alalla sovellettiin maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 565/80 (EYVL L 62, s. 5) ja maataloustuotteiden vientituen ja positiivisten valuutan tasausmaksujen ennakolta maksamisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1980 annettua komission asetusta (ETY) N:o 798/80 (EYVL L 87, s. 42).

12 Kuten asetuksen N:o 565/80 viidennessä perustelukappaleessa täsmennetään, vientitukea vastaavan summan maksaminen ei muuta tällaisen vientituen määräämisoikeuden edellytyksiä.

13 Asetuksen N:o 565/80 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vientitukea vastaava summa maksetaan viejälle heti, kun tuotteet tai tavarat on asetettu tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn vietäväksi määrätyn ajan kuluessa.

14 Asetuksen N:o 798/80 säännösten mukaisesti viejän on tässä tapauksessa toimitettava maksuilmoitus ja asettaa vakuus, jonka tarkoitus on taata sovellettavassa lainsäädännössä tarkoitettujen määräaikojen noudattaminen ja virheellisesti maksettujen summien palauttaminen siinä tapauksessa, että sen vientituen määrä, johon viejällä on oikeus, on pienempi kuin ennakkoon maksettu summa.

15 Asetuksen N:o 798/80 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotteet tai tavarat voivat jäädä tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn maksuilmoituksen hyväksymispäivästä alkaen kuuden kuukauden ajaksi. Saman asetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetään muun muassa, että tuotteet tai tavarat on vietävä yhteisön maantieteelliseltä alueelta 60 päivän kuluessa siitä päivästä, kun ne otetaan pois asetuksen N:o 565/80 5 artiklassa tarkoitetun menettelyn alaisuudesta.

Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevat oikeudenkäyntiasiat ja ennakkoratkaisukysymys

16 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä käy ilmi, että Malteurop GIE -niminen ranskalainen yhtiö (jäljempänä Malteurop) otti yhteyttä Lalemantiin niiden muodollisuuksien ja toimenpiteiden hoitamiseksi, jotka olivat tarpeellisia Algeriaan tarkoitetun mallaslastin lastaamiseksi Antwerpenissa (Belgia).

17 Malteurop ilmoitti 23.6.1986 Lalemantille, että 1 000 tonnia olisi vielä laivattava. Ranskan kielisessä kirjeessä Malteurop pyysi "saada asettaa tullivarastoon" 1 000 tonnia mallasta Blieskastelissa Malzfabrik Tivoli GmbH -nimisen yrityksen (jäljempänä Tivoli) nimissä viimeistään 30.6.1986 asti.

18 Tullimuodollisuudet täytettiin 27.6.1986, jolloin laadittiin T5-asiakirja 1 000 tonnin mallasmäärän vientiä varten.

19 Tietyt mallaslastit vietiin yhteisön maantieteelliseltä alueelta vasta 19.9.1986 (450 tonnia) ja 4.10.1986 (150 tonnia), eli myöhemmin kuin 60 päivän kuluttua viennin tullimuodollisuuksien täyttämisestä.

20 Lalemant teki 20.1.1987 vientitukia koskevan hakemuksen Tivolin nimissä. Nämä vientituet maksettiin.

21 Sen jälkeen kun Saksan viranomaisten aloittivat tutkimuksen, jossa osoitettiin, että 600 tonnia mallasta vietiin yhteisön maantieteelliseltä alueelta myöhemmin kuin 60 päivän kuluttua sen jälkeen, kun viennin tullimuodollisuudet täytettiin, Belgian valtio, jonka puolesta toimi BIRB:in tilalle tullut vientituista vastaava yksikkö, nosti Lalemantia ja Tivolia vastaan kaksi kannetta, joissa vaadittiin yhden 1 193 973 Belgian frangin (BEF) suuruisen ja yhden 3 581 919 BEF:in suuruisen vientituen palauttamista. Lalemant esitti Malteuropille väliintulovaatimuksen ja vakuusvaatimuksen, kun taas Tivoli esitti vakuusvaatimuksen Lalemantia vastaan.

22 Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevien oikeudenkäyntiasioiden ja erityisesti sen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä, jossa Lalemant väittää, että tullivarastoon sijoitettujen tavaroiden on katsottava poistuneen yhteisön maan-

tieteelliseltä alueelta asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, Hof van Cassatie katsoi, että on tarpeellista esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraava ennakkoratkaisukysymys:

"Onko maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä marraskuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tavarat, jotka on viety kolmansiin maihin ja joiden osalta viennin tullimuodollisuudet on täytetty, katsotaan viedyiksi yhteisön maantieteelliseltä alueelta silloin, kun ne on tosiasiallisesti viety tältä alueelta vaiko siten, että ne katsotaan viedyiksi tältä alueelta silloin, kun ne on sijoitettu tullivarastoon?"

Ennakkoratkaisukysymys

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksessään, voidaanko asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että ilmaisulla "yhteisön maantieteellinen alue" viitataan fyysiseen käsitteeseen vai siten, että edellytys, jonka mukaan tuotteen, jota varten vientitukia on haettu, on oltava viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta, on täytetty silloin kun tavara on sijoitettu tullivarastointimenettelyyn.

24 Ottaen huomioon, että tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen ei liity perusteltua epäilyä, yhteisöjen tuomioistuin on työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle ratkaisevansa asian perustellulla määräyksellä sekä kehottanut EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa. Pääasian asianosaisista Lalemant ja BIRB sekä komissio vastasivat yhteisöjen tuomioistuimen kehotukseen ja ilmoittivat, ettei niillä ole huomautettavaa.

Yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksestä esitetyt huomautukset

25 Lalemant väittää, että ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava siten, että tavaroita, jotka on sijoitettu tullivarastoon välittömästi tullimuodollisuuksien täyttämisen jälkeen sen vuoksi, että ne odottavat laivakuljetusta kolmanteen valtioon, on pidettävä tämän tullivarastoon asettamisen hetkellä yhteisön maantieteelliseltä alueelta vietyinä asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

26 Lalemant viittaa asiassa 337/85, Irlanti vastaan komissio, 22.10.1987 annettuun tuomioon (Kok. 1987, s. 4237), jossa yhteisöjen tuomioistuin totesi sen mukaan, että silloin kun meriteitse viedyt tuotteet on jälleenlaivattu muussa yhteisön satamassa kuin siinä, missä ne lastattiin, vientitukien maksamista varten ensimmäistä lastaussatamaa on pidettävä asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna satamana, jonka kautta tuotteet vietiin yhteisön maantieteelliseltä alueelta ja päättelee tästä, että tuotteen on katsottava poistuneen tältä alueelta paitsi silloin, kun se on aineellisesti viety sieltä, myös silloin, kun saman asetuksen 3 ja 4 artiklassa mainitut viennin muodollisuudet on täytetty.

27 Asianlaita on Lalemantin mukaan näin silloin, kun tuotteet sijoitetaan välittömästi tullivarastoon odottamaan lähetystä kolmanteen valtioon. Sen mukaan nämä tuotteet menettävät täten yhteisön tavaran asemansa, eivätkä ne voi enää liikkua vapaasti yhteisön markkinoilla. Lalemantin mukaan niihin voidaan muun muassa kohdistaa vain määrättyjä toimia (asia 49/82, komissio v. Alankomaat, tuomio 20.4.1983, Kok. 1983, s. 1195), mikä erottaa tullivarastoon sijoittamisen pelkästä asetuksen N:o 2730/79 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta tullivalvontaan sijoittamisesta.

28 Lalemantin mukaan tätä asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdasta tehtyä tulkintaa tukee asetuksen N:o 565/80 5 artikla, jossa säädetään, että vientituki voidaan maksaa etukäteen tuotteille ja tavaroille, jotka on vientiä varten asetettu tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn määrätyn ajan kuluessa, ja asetuksen N:o 798/80 11 artiklan 3 kohta, jossa täsmennetään, että tuotteet ja tavarat on vietävä yhteisön maantieteelliseltä alueelta 60 päivän kuluessa siitä päivästä, kun ne lakkasivat olemasta asetuksen N:o 565/80 5 artiklassa säädetyn menettelyn alaisuudessa.

29 BIRB, Italian hallitus ja komissio puolestaan katsovat, että asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tuotteet on tosiasiallisesti viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta.

30 Ne väittävät nimittäin, että asetuksessa N:o 2730/79 viitataan maantieteellisen alueen fyysiseen käsitteeseen, eikä tullialueen oikeudelliseen käsitteeseen. Ne mainitsevat tältä osin tämän asetuksen neljännen perustelukappaleen.

31 Ne korostavat, että kyseisessä asetuksessa nimenomaisesti vahvistetaan poikkeuksia maantieteellisen alueen huomioon ottamiselle, kuten alusten ja lentokoneiden polttoaine- ja tavaratäydennyksiin tarkoitettujen tavaroiden asettaminen tullivarastointimenettelyyn, sellaisten tuotteiden poistuminen, joiden määräpaikka on alueilla, jotka kuuluvat kolmannen valtion tullialueeseen vaikka ne ovatkin osa jäsenvaltion maantieteellistä aluetta tai Italiassa sijaitsevan Livignon kunnan alueella, johon sovelletaan kuitenkin erityistä tullijärjestelmää.

32 Ne väittävät, että yhteisön lainsäätäjän olisi myös pitänyt saattaa voimaan erityissäännös, jotta maantieteellisen alueen käsite voitaisiin rinnastaa tullialueen käsitteeseen. Tältä osin BIRB toteaa, että jos lainsäätäjä olisi halunnut, että tul-

livalvontaan asettaminen rinnastettaisiin alueelta viemiseen, se olisi asettanut vientitukien myöntämisen edellytykseksi pelkästään sen, että tulli hyväksyy vienti-ilmoituksen.

33 Komissio täsmentää, että tulkintaa, jonka mukaan tuotteiden on oltava fyysisesti viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta, tukee asetuksen N:o 2730/79 10—12 artikla ja asiassa 276/84, Metelmann, 12.12.1985 annettu tuomio (Kok. 1985, s. 4057). Komission mukaan tässä tuomiossa oli kyse tuotteesta, joka sen jälkeen, kun viennin tullimuodollisuudet oli täytetty, oli sijoitettu tullivarastoon, jossa se pakattiin uudelleen eri yksiköihin ja vietiin myöhemmin pois yhteisön tullialueelta. Komission mukaan tästä tuomiosta ilmenee selvästi, että saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tuote on tosiasiallisesti viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta, eikä pelkästään, että se on sijoitettu tullivarastoon.

34 BIRB esittää lisäksi, että kansallisen tuomioistuimen edessä ehdotettiin virheellisesti, että tavarat olisi asetettu tullivarastointimenettelyyn. BIRB:in mukaan varastointi-ilmoitusta ei nimittäin oltu tehty. Tavaroista tehtiin sen mukaan vain vienti-ilmoitus vientiasiakirjalla EX69, minkä jälkeen ne asetettiin tullivalvontaan ja varastoitiin väliaikaisesti jyväsiiloon laivaa odottamaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 Ensimmäiseksi on todettava, että asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa asetetussa edellytyksessä, joka liittyy tavaroiden poistumiseen yhteisön maantieteelliseltä alueelta, viitataan fyysiseen käsitteeseen, eikä tullialueen oikeudelliseen käsitteeseen.

36 Asetuksen N:o 2730/79 neljännessä perustelukappaleessa tuetaan tätä tulkintaa, koska siinä täsmennetään, että maantieteellisen alueen käsitteeseen päädyttiin sen vuoksi, että yhteisön ulkopuolelle viemisen käsitettä tulkittaisiin yhdenmukaisella tavalla.

37 Lisäksi vain tämän tulkinnan avulla asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja sen viidennessä perustelukappaleessa olevilla niillä täsmennyksillä on merkitystä, jotka koskevat eri tilanteita, joissa maantieteellisen alueen ja tullialueen käsitteet eivät vastaa toisiaan.

38 Toiseksi on korostettava sitä, että tavaroiden asettamista tullivalvontaan ei voida rinnastaa siihen, että ne on viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta. Muuten asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytys jäisi vaille tarkoitusta ja vientitukia olisi mahdollista saada heti, kun tässä asetuksessa tarkoitetut tullimuodollisuudet on täytetty.

39 Asetuksen N:o 2730/79 26 artiklassa, joka on alusten ja lentokoneiden polttoaine- ja tavaratäydennyksiin tarkoitettuja tavaroita varten sovellettava erityissäännös, vahvistetaan tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdasta tehtyä tulkintaa, koska siinä säädetään nimenomaisesti, mitkä ovat ne erityiset olosuhteet, joissa näiden tavaroiden sijoittaminen tullivalvonnan alaisiin tiloihin mahdollistaa vientitukien maksamisen ennakkoon.

40 Edellä mainitussa asiassa Irlanti vastaan komissio annettu tuomio ei ole tämän tulkinnan vastainen. On korostettava, että sen asian erityisissä olosuhteissa,

jonka yhteydessä tämä tuomio annettiin, oli kyse jälleenlaivaustoimista, jotka tietyissä olosuhteissa ovat välttämättömiä ja joihin liittyen yhteisön passituskomitea on täsmentänyt vuonna 1973 antamassaan lausunnossa yhteisön maantieteelliseltä alueelta viemisen käsitettä.

41 Kolmanneksi siltä osin kuin kysymys, joka koskee tavaroiden asettamista tullivarastointimenettelyyn, on merkityksellinen nyt käsiteltävänä olevan asian pääasian oikeudenkäynnissä, kuten ennakkoratkaisupyynnön esittänyt kansallinen tuomioistuin totesi, on muistutettava, että säädöksissä, jotka pääasian tosiseikkojen tapahtumishetkellä olivat sovellettavissa vientitukiin, säädetään kaksi erillistä järjestelmää. Viejä voi tehdä asetuksen N:o 2730/79 mukaisia suoria vientejä tai asetuksen N:o 565/80 5 artiklan mukaisesti viedä tavarat vasta, kun ne on ensin asetettu tullivarastointimenettelyyn.

42 Kun viejä haluaa saada vientitukia suoria vientejä varten, sen on tehtävä vienti-ilmoitus ja asetettava tavarat tullivalvontaan, jossa ne voivat olla enintään 60 päivän ajan. Kun viejä haluaa, että vientituet maksetaan ennakkoon tavaroista, jotka on ensin varastoitu, sen on tehtävä maksuilmoitus ja asetettava tavarat tullivarastointimenettelyyn, jossa ne voivat olla enintään kuusi kuukautta, jonka aikana viejän on täytettävä tullimuodollisuudet ja vietävä tavarat seuraavien 60 päivän kuluessa.

43 Näihin kahteen järjestelmään sovellettavista säädöksistä seuraa yhdessä tarkasteltuina, että viejä, joka on täyttänyt asetuksessa N:o 2730/79 tarkoitetut tullimuodollisuudet, on lopullisesti sitoutunut viemään tavarat 60 päivän kuluessa vienti-ilmoituksen hyväksymisestä, eikä voi myöhemmin valita asetuksessa N:o 565/80 säädettyä järjestelmää, jossa vientituet maksetaan ennakkoon sen jälkeen, kun tavarat on asetettu tullivarastointimenettelyyn.

44 Kuten asetuksen N:o 565/80 5 artiklassa säädetään, tavarat voidaan näin ollen asettaa tullivarastointimenettelyyn vientitukien etukäteen maksamista varten ainoastaan ennen viennin tullimuodollisuuksien täyttämistä ja jos maksuilmoitus on esitetty.

45 Tästä seuraa, että tapa, jolla Lalemant ehdottaa, että asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohtaa olisi tulkittava, eli että yhteisön maantieteelliseltä alueelta viemisen edellytys toteutuu, kun tuote asetetaan tullivarastointimenettelyyn, on ilmeisen perustelematon.

46 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että asetuksen N:o 2730/79 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ilmaisulla "yhteisön maantieteellinen alue" viitataan fyysiseen käsitteeseen ja että edellytys, jonka mukaan tuotteen, jota varten vientitukia on haettu, on oltava viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta, ei täyty sillä, että tuote on sijoitettu tullin valvontaan eikä sillä, että se on asetettu tullivarastointimenettelyyn.

Oikeudenkäyntikulut

47 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä marraskuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2730/79, sellaisena kuin se on muutettuna 23.12.1985 annetulla komission asetuksella N:o 3826/85, on tulkittava siten, että ilmaisulla "yhteisön maantieteellinen alue" viitataan fyysiseen käsitteeseen ja että edellytys, jonka mukaan tuotteen, jota varten vientitukia on haettu, on oltava viety yhteisön maantieteelliseltä alueelta, ei täyty sillä, että tuote on sijoitettu tullin valvontaan eikä sillä, että se on asetettu tullivarastointimenettelyyn.

Annettiin Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

M. Wathelet — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja